

۵۳

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی
حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

به سوی معرفت

تفسیر آیات ولایت و امامت

دلیل منع از تدوین سنت
انحصار طلبی علمی و ایجاد بدعت

۱۳۸۷ مرداد ۸
۱۴۲۹ جمادی الاول ۲۲

تکشیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

«الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلته الطاهرين ولعنة الله
على أعدائهم أجمعين».

مروری بر گذشته!

یکی از ادعاهای اهل سنت، تحت عنوان عدالت تمامی صحابه، محور بحث جلسات متعددی قرار گرفت. تا کنون تمامی آیات و مهمنترین روایات مورد استدلال آنان را نقد کرده و به این نتیجه رسیدیم که هیچ یک از ادله توان اثبات مدعای را ندارد. بررسی نظریه عدالت صحابه در جلسه گذشته با افشاری یکی از توطئه‌های بسیار خطرناک برخی از بزرگان صحابه پی‌گیری شد. توطئه‌ای که شکل‌گیری آن در زمان حیات رسول الله ﷺ بود. ارتحال نبی مکرم ﷺ راه را برای توطئه‌گران هموار کرد و دست آنان را به خونهای مطهری آغشته کرد که هیچ آبی در دنیا و نه در آخرت آن را نمی‌شوید. آن توطئه چیزی جز ممانعت از کتابت و نقل حدیث به بهانه‌های واهی - از جانب دستگاه خلافت و پس از آن عالمان اهل سنت در قرون بعدی - نبود. در جلسه گذشته این بهانه‌ها را مفصلأً نقل و نقد کردیم و اینک به شکل کوتاه مروری بر آن می‌نماییم.

- ۱ - ابوبکر به این بهانه که شاید سخنان رسول الله ﷺ را از افراد غیر شفه و غیر امین شنیده باشد، تمامی پانصد روایتی که از پیامبر ﷺ جمع آوری کرده بود را سوزاند. به همین دلیل مردم را نیز از نقل و تدوین روایات منع کرد^(۱).
- ۲ - عمر به بهانه خلط و اشتباه قرآن با احادیث و اجمال در روایات و عدم فهم صحیح آنها، از تدوین روایات جلوگیری کرد^(۲).
- ۳ - ابن حجر و ابن قتیبه، بر این باورند که چون صحابه، قادر به خواندن و نوشتن نبودند، خلفاء برای جلوگیری از اشتباه مسلمانان، نشر احادیث را منع کردند^(۳).

- ۴ - برخی از پیروان و دوست داران خلفاء می‌گویند چون نوشتن و تدوین احادیث موجب ضعف و ناتوانی قوه حافظه مسلمانان می‌گردد و در نتیجه حفظ قرآن با مشکل مواجه می‌شود، خلفاء نقل احادیث را ممنوع کردند^(۴).
- ۵ - برخی دیگر بر این باورند که تدوین احادیث موجب عدم توجه مسلمانان به قرآن می‌گردد؛ از طرف دیگر همه مسلمانان توان درک صحیح احادیث را ندارند به همین دلیل خلفاء از نقل و تدوین احادیث جلوگیری کردند^(۵).
- ۶ - برخی از مستشرقین در توجیه ممنوعیت نشر احادیث می‌گویند، خلفاء به خصوص خلیفة دوم اعتقادی به پیشرفت فرهنگی و رشد علمی مسلمانان

۱- از منابع اهل سنت تذكرة الحفاظ، جلد ۱ صفحه ۵.

۲- از منابع اهل سنت الطبقات، جلد ۵ صفحه ۱۸۸ و جلد ۳ صفحه ۲۰۶.

۳- از منابع اهل سنت: هدی الساری، صفحه ۸ و تأویل مختلف الحديث، صفحه ۳۶۶.

۴- از منابع اهل سنت: الحديث والمحاذیون، صفحه ۱۲۳ و حجۃ السنّة، صفحه ۴۲۸.

۵- شرف اصحاب الحديث، صفحه ۹۷.

نداشتند، آنان می‌خواستند از اعراب، مسلمانانی شجاع و مبارز بسازند تا بتوانند در نقاط مختلف قلمرو اسلامی حکمرانی کنند^(۱).

نظريّة علماء شيعة، پیرامون همنویت نشر احادیث؛

در مقابل اهل سنت گروهی هستند که همیشه با پهنه‌گیری از معارف نابوحی و استمداد از اهل بیت علیهم السلام سخن تازه و متقنی برای ارائه دارند. دانشمندان و صاحب نظران مکتب اهل بیت علیهم السلام در رابطه با ممنوعیت نشر احادیث نظری دیگر دارند. آنان می‌گویند علت اساسی و عمده منع و تدوین روایات، محدود و محو کردن فضائل و مناقب اهل بیت علیهم السلام می‌باشد.

در این جلسه می‌خواهیم نظریهٔ دانشمندان شیعه را بررسی نماییم. آیا نظریه و استنباط تاریخی علمای شیعه پشتوانهٔ تاریخی دارد؟ آنها برای اثبات نظریهٔ خود چه دلایلی عرضه می‌کنند؟ آیا دلایل آنان دارای اعتبار بوده و قابل اعتماد می‌باشد؟

علمای شیعه برای اثبات نظر خود می‌گویند دل مشغولی و نگرانی عمدۀ صاحبان قدرت و حکومت، نشر و گسترش فضائل و ویژگی‌های مثبت رقبا و مخالفین می‌باشد. از این رو حاکمان سعی می‌کنند وسایل اطلاع رسانی را محدود کنند و تحت سیطرۀ خود قرار دهند. در صدر اسلام، کتابت، تبلیغ و خطبه‌های نماز جمعه مهمترین وسایل اطلاع رسانی بودند. خلفاء برای جلوگیری از تنزیل

١-دلائِم التوثيق، صفحة ٢٣٠.

اقتدار و مشروعیت خود این وسائل را به شدت زیر نظر داشتند. از طرف دیگر مهمترین و موجّه‌ترین مخالفان آنان، اهل بیت پیامبر ﷺ بودند، به همین دلیل حاکمان صدر اسلام به هر نحوی از نشر و اشاعهٔ فضائل اهل بیت و حسینیّت جلوگیری می‌کردند. علمای شیعه برای تحکیم نظر خود به روایتی از خطیب بغدادی اشاره می‌کنند. در این روایت آمده است که عبدالرحمن بن اسود از پدرش نقل می‌کند که،

« جاء علقة بكتاب من مكة – أو اليمن – صحيفة فيها أحاديث في أهل البيت، بيت النبي ﷺ فأستأذنا على عبدالله [بن مسعود] فدخلنا عليه، فدفعنا إليه الصحيفة، فدعا الجارية ثم دعا بخطست فيها ماء، فقلنا له : انظر فيها ، فإن فيها أحاديث حساناً ، فجعل يميّثها فيه ويقول : ﴿نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾^(۱) القلوب أوعية فاشغلوها بالقرآن ولا تشغلوها بما سواه»^(۲).

علقمه از مکه یا یمن کتابی آورد نوشته‌ای که در رابطه با اهل بیت پیامبر ﷺ احادیثی در آن بود. از عبدالله ابن مسعود اذن ورود خواستیم و براو وارد شدیم، و آن نوشته را به او نشان دادیم، ابن مسعود کنیز خود را صدا زد و طشتی از آب خواست، به ابن مسعود گفتیم، در این اوراق احادیث صحیحی وجود دارد، اما او توجه نکرد و اوراق را در ظرف فرو برد و گفت: ما بهترین سرگذشتها را از طریق

۱- سوره یوسف، آیه ۲.

۲- تقیید العلم، صفحه ۵۴.

این قرآن - که بر تو وحی کردیم - بر تو باز گو می کنیم. پس گفت دلها
همانند ظرف هستند، آن را با قرآن لبریز کنید نه با چیز دیگر.

بنابر روایت فوق باید قائل به انحراف عبدالله ابن مسعود باشیم و او را یکی از
سردمداران منع نقل احادیث بدانیم.

نقد استدلال به روایت هربوط به ابن مسعود؛

روایت فوق از جهات مختلفی قابل نقد می باشد و اشکالات فراوانی بر آن
وارد است.

۱ - با تتبّع در کتب روایی اهل سنت و شیعه، روشن می گردد که، ابن
مسعود روایات فراوانی نقل کرده است. به عبارت دیگر ابن مسعود یکی از ناقلين
و روایان احادیث رسول الله ﷺ می باشد. همچنان وی یکی از طرفداران
تدوین و نقل احادیث بود. بنابر این چنین شخصی در صورت یافتن حدیثی، آن را
هرگز محو نمی کند و در آب از بین نمی برد.

۲ - ابن مسعود به اذن خلیفه اول برای تعلیم و تبلیغ احکام اسلامی از
مدینه به کوفه می رود، اما در زمان خلیفه دوم به جرم نقل و نشر احادیث به مدینه
فراخوانده می شود و تا پایان عمر خلیفه دوم زندانی می گردد^(۱).

۳ - ابن مسعود هر شب جمعه جلسه نقل احادیث برگزار می کرد. ابن
میمون در این باره می گوید:

۱- از منابع اهل سنت: العواصم من القواسم، صفحه ۷۶ و مستدرک حاکم، جلد ۱ صفحه ۱۱۰.

«ما أخطأني ابن مسعود عشية خميس إلا أتيته فيه»^(۱).

ابن مسعود هیچ شب جمعه‌ای را فراموش نمی‌کرد و من هر شب
جمعه نزد او می‌رفتم.

۴- در روایتی عبدالله بن زبیر می‌گوید:

«قلت لوالدي ملي لا أسمعك تحدث عن رسول الله ﷺ كما أسمع ابن
مسعود»^(۲).

به پدرم گفتم: چرا همان گونه که ابن مسعود از پیامبر ﷺ روایت
نقل می‌کند، شما روایت نقل نمی‌کنید؟

۵- ابو موسی اشعری در باره عبدالله ابن مسعود می‌گوید:

«قدمت أنا وأخي من اليمين فمكثنا حيناً ما نرى إلا أنّ عبد الله بن مسعود
رجل من أهل بيته النبوي ﷺ»^(۳).

من و برادرم از یمن آمدیم و مدتی در مدینه ماندیم. در این مدت
عبدالله ابن مسعود را مردی از دوستان اهل بیت پیامبر ﷺ یافتیم.

۶- روایات فراوانی در فضائل خاندان پیامبر ﷺ در کتب اهل سنت و
شیعه وجود دارد که ناقل و راوی آنها ابن مسعود می‌باشد. به عنوان نمونه به چند
مورد اشاره می‌کنیم. در روایتی آمده است که ابن مسعود خطاب به قریش می‌گوید:

۱- از منابع اهل سنت: مسنند احمد، جلد ۱ صفحه ۴۵۲، سنن ابن ماجه، جلد ۱ صفحه ۱۰ و
سنن الدارمی، جلد ۱ صفحه ۸۳.

۲- از منابع اهل سنت: مسنند احمد، جلد ۱ صفحه ۱۶۵ و سنن ابن ماجه، جلد ۱ صفحه ۱۴.

۳- از منابع اهل سنت صحیح بخاری، جلد ۴ صفحه ۲۱، سنن ترمذی، جلد ۵ صفحه ۳۳۷ و
تهذیب الکمال، جلد ۳۲ صفحه ۴۱۳.

«يا معاشر قريش! قد علمتم وعلم خياركم أنّ أهل بيته نبیکم ﷺ أقرب

إلى رسول الله ﷺ منكم وإن كنتم إنما تدعون هذا الأمر بقراة رسول

الله ﷺ وقولون: إنّ السابقة لنا، فأهل بيته أقرب إلى رسول

الله ﷺ منكم وأقدم سابقة منكم وعلى ابن أبي طالب صاحب هذا الأمر

بعد نبیکم فأعطوه ما جعله الله له ولا ترتدوا على أعقابكم فتقلبوها

خاسرين»^(۱).

ای گروه قريش! شما می دانید و برگردید گان شما نیز می دانند، که اهل

بيت پیامبر تان ﷺ از شما به رسول الله ﷺ نزدیک تر هستند. هر

چند شما خلافت را به دلیل نزدیکی به پیامبر ﷺ از آن خود

می دانید و می گویید ما از پیشگامان هستیم. اما بدانید، اهل بیت

پیامبر تان ﷺ از شما به رسول الله ﷺ نزدیکتر و پیشگام تر

هستند و على ابن ابی طالب علیهم السلام پس از پیامبر ﷺ صاحب و

شایسته خلافت است، پس به او و اگذار کنید آن چه را که خداوند به او

داده است [خلافت] و به گذشته باز نگردید، سرانجام زیان کار

خواهید شد.

در روایتی دیگر آمده است که شخصی از ابن مسعود سؤال کرد:

«هل حدّثكم نبیکم کم يكون من بعده خليفة؟»؛

آیا پیامبر تان به شما گفته است که پس از او چند جانشین خواهد داشت؟

ابن مسعود در پاسخ گفت:

«نعم، كعده نقباء بنى اسرائيل»^(۱).

آری، به اندازه سرپرستان بنی اسرائیل [دوازده نفر].

ابن مسعود در روایتی از رسول الله نقل می‌کند که:

«إنْ فاطمَة أَحْصَنَتْ فُرجَهَا فَحَرَّمَ اللَّهُ ذِيْتَهَا عَلَى النَّارِ»^(۲).

[حضرت] فاطمه [علیها السلام] دامن خود را پاکیزه نگه داشت، به همین دلیل خداوند، آتش را بر فرزندان او حرام کرد.

همچنین ابن مسعود نقل می‌کند که رسول الله [علیه السلام] فرمودند:

«النَّظَرُ إِلَى وَجْهِ عَلِيٍّ عِبَادَةً»^(۳).

دیدن، سیمای علی [علیها السلام] عبادت است.

در روایتی دیگر، ابن مسعود می‌گوید: پس از آنکه امیرالمؤمنین [علیه السلام] در جنگ خندق عمرو بن عبدود را به قتل رساندند، رسول الله [علیه السلام] در حق امیرالمؤمنین [علیه السلام] فرمودند:

«بِرْزَ الإِيمَانِ كَلَّهُ إِلَى الشُّرُكَ كَلَّهُ»^(۴).

تمام ایمان در برابر تمام کفر ایستاد و صفات آرایی کرد.

ابن مسعود نقل می‌کند که رسول الله [علیه السلام] فرمودند:

۱- از منابع اهل سنت: مسند احمد، جلد ۱ صفحه ۴۰۶ و ینابیع المودة، جلد ۲ صفحه ۳۱۵.

۲- از منابع اهل سنت: مستدرک حاکم، جلد ۳ صفحه ۱۵۲ و تاریخ مدینه دمشق، جلد ۶۳ صفحه ۳۰.

۳- از منابع اهل سنت، مستدرک حاکم، جلد ۳ صفحه ۱۴۲ و مناقب ابن المغازلی، صفحه ۲۰۹.

۴- از منابع اهل سنت، ینابیع المودة جلد ۱ صفحه ۲۸۱.

«من زعم إِنَّهُ آمَنَ بِمَا جَاءَتْ وَهُوَ مُبْغَضٌ عَلَيْيَ، فَهُوَ كاذِبٌ لَيْسَ بِمُؤْمِنٍ»^(۱).

هر کس که می پندارد به من و آنچه که آورده ام ایمان آورده است، اما کینه علی [علیہ السلام] را در دل داشته باشد، بداند که دروغ می گوید و ایمان نیاورده است.

باز ابن مسعود نقل می کند، که از رسول الله ﷺ پرسیدند:

«ما منزلة عليٰ منك؟»؛

علی [علیہ السلام] در نزد شما چه مقام و جایگاهی دارد؟

رسول الله ﷺ در پاسخ فرمودند:

«منزلتي من الله عزوجل»^(۲).

مقام علی [علیہ السلام] در نزد من، همانند مقام من در نزد خداوند متعال است.

ابن مسعود معیار شناخت منافقین را این گونه بیان می کند:

«ما كننا نعرف المنافقين على عهد رسول الله ﷺ إلا ببغضهم على ابن أبي طالب»^(۳).

ما منافقین را در زمان پیامبر ﷺ نمی شناختیم مگر با کینه علی [علیہ السلام]، [منافق، کینه امیر المؤمنین علیہ السلام را در دل دارد].

ابن مسعود که از جمله علمای اهل سنت است باستناد به این فرمایش

۱- از منابع اهل سنت: مناقب خوارزمی، صفحه ۳۵، سیر اعلام النبلاء، جلد ۱۵ صفحه ۵۴۲ و تاریخ مدینة دمشق، جلد ۴۲ صفحه ۳۵۰.

۲- از منابع اهل سنت: کشف الحثیث، صفحه ۲۲۹ و لسان المیزان، جلد ۵ صفحه ۱۶۱.

۳- از منابع اهل سنت: الدار المنشور، جلد ۶ صفحه ۶۶ و سبل الهدی والرشاد، جلد ۱۱ صفحه ۲۹۰.

رسول مکرم اسلام ﷺ که فرمودند:

«من صلی صلاة ولم يصل علی وعلی أهل بيتي لم تقبل صلاته»^(۱).

هر کس نماز بخواند و بر من [پیامبر ﷺ] و بر اهل بیت [علیهم السلام]
صلوات نفرستند نماز او پذیرفته [صحیح] نخواهد شد.

در فتوای خود که همسو با معظم فتاوی اهل سنت است نماز بدون
صلوات بر پیامبر و اهل بیت ﷺ را باطل می داند^(۲).

۷- سید مرتضی رض در کتاب الشافی فی الامامة در مورد ابن مسعود می گوید:

«لَا خَلَافٌ بَيْنَ الْأُمَّةِ فِي طَهَارَةِ ابْنِ مُسْعُودٍ وَفَضْلِهِ وَإِيمَانِهِ وَمَدْحُ رَسُولِ اللهِ ﷺ وَثَنَائِهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ مَاتَ عَلَى الْحَالَةِ الْمُحْمُودَةِ»^(۳).

هیچ خلافی بین شیعیان در پاکی، فضل و ایمان ابن مسعود وجود
ندارد، پیامبر ﷺ او را مدح و ثنا فرموده است و او با دینی سالم و
صحیح از دنیا رفت.

با تمام شواهد فوق و شهادت سید مرتضی رض نمی توان پذیرفت که ابن
مسعود طرفدار جریان حاکم بوده است و در منع از نقل احادیث نقشی داشته
است. چگونه ابن مسعود می تواند از مانعین نقل و تدوین احادیث باشد، در
حالیکه هم احادیث فراوانی نقل کرده است و هم در فضائل امیر المؤمنین علیهم السلام
روایات فراوانی از او در کتب فرقین نقل شده است؟ در نتیجه دو راه در پیش

۱- از منابع اهل سنت: سنن الدارقطني، جلد ۱ صفحه ۳۴۸ و نيل الأوطار، جلد ۲ صفحه ۳۲۲.

۲- كتاب الخلاف، جلد ۱ صفحه ۳۷۳.

۳- الشافی فی الامامة، جلد ۴ صفحه ۲۸۳.

روی داریم؛ یا قائل به کذب خطیب بغدادی شویم و روایت او مبنی بر از بین بردن روایات توسط ابن مسعود را دروغ پنداشیم یا اینکه روایت خطیب بغدادی را تحریف شده بدانیم. احتمال دوم مؤیدی نیز دارد؛ زیرا برخی بر این باورند که ابن مسعود داستان سرایی‌ها و دروغ پردازی‌های کعب الأحبار و ابی درداء را در آب از بین برد نه روایاتی که در مدح و ثناء اهل بیت علیهم السلام بود.

نتیجه سخن آن که روایت خطیب بغدادی نمی‌تواند سندی محکم و محکمه پسند باشد و دانشمندان و محققین شیعه نمی‌توانند به استناد نقل خطیب بغدادی بر این باور باشند که تنها هدف منع تدوین و نقل احادیث توسط خلفاء ایجاد محدودیت در نشر فضائل و مناقب اهل بیت علیهم السلام بوده است.

خلفاء راویان مناقب امیرالمؤمنین علیهم السلام؛

اشکال و نقد دیگری که بر نظر اندیشمندان شیعه وارد می‌شود از این قرار است که روایات فراوانی در مناقب و فضائل امیرالمؤمنین علیهم السلام در کتب اهل سنت وجود دارد که ناقل و راوی آنها ابوبکر و عمر می‌باشند. حال آنکه بنابر مبنای محققین شیعه نباید خلفاء ناقل روایات فضائل رقبا و مخالفین حکومتی خود باشند.

الف: روایاتی از ابوبکر:

به عنوان نمونه به چند مورد از این روایات اشاره می‌نماییم. در کتاب ریاض النظرة یک فصلی تحت این عنوان وجود دارد،

«باب ما رواه ابوبکر فی فضائل علی [علیہ السلام]»^(۱).

روایاتی که ابوبکر در فضائل علی [علیہ السلام] نقل کرده است.

از عنوان این باب به خوبی روشن است که احادیث ابوبکر در مدح امیرالمؤمنین [علیہ السلام] قابل ملاحظه می باشد، که تحت یک باب جمع آوری شده است. ابوبکر در روایتی از رسول الله ﷺ نقل می کند:

«النَّظَرُ إِلَى وَجْهِ عَبْدِهِ الْمُكَفَّلِ»^(۲).

دیدن، سیمای علی [علیہ السلام] عبادت است.

در روایتی دیگر ابوبکر نقل می کند که از رسول الله ﷺ پرسیدند: امیرالمؤمنین [علیہ السلام] در نزد شما دارای چه مقام و منزلتی هستند؟ رسول الله [علیہ السلام] در پاسخ فرمودند:

«مَنْزُلَتِي مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ»^(۳).

همانند مقام و جایگاه من نزد خداوند متعال.

در روایت دیگری نیز آمده است که ابوبکر به امیرالمؤمنین [علیہ السلام] عرض کرد:

«سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ يَقُولُ: لَا يَجُوزُ أَحَدٌ الصِّرَاطَ إِلَّا مَنْ كَتَبَ لَهُ عَلِيًّا الْجَوَازَ»^(۴).

شنیدم که پیامبر ﷺ فرمودند: هیچ کس از پل صراط نمی گذرد مگر آنکه علی [علیہ السلام] اجازه عبور او را بدهند.

۱- کتاب ریاض النظرة تأليف محب الدين طبری، باب ما رواه ابوبکر فی فضائل علی [علیہ السلام].

۲- از منابع اهل سنت: مناقب خوارزمی، صفحه ۲۶۱.

۳- ریاض النظرة در باب ما رواه ابوبکر فی فضائل علی [علیہ السلام].

۴- از منابع اهل سنت: مناقب خوارزمی، صفحه ۲۲۲ و ینابیع المودة، جلد ۲ صفحه ۴۰۴.

در اینجا پرسش ساده و مختصری از علمای اهل سنت داریم، آیا امیرالمؤمنین علیهم السلام به کسانی که همسرش حضرت فاطمه علیها السلام را زدند، پهلوی ایشان را شکستند و فرزندش علیها السلام را سقط کردند، اجازه عبور از پل صراط می‌دهند؟

ب: روایاتی از عمر؛

خلیفه دوم که با شدت بیشتری از خلیفه اول، مسأله منع از نشر احادیث را پیگیری می‌کرد، احادیث فراوانی در مدح و فضائل امیرالمؤمنین علیهم السلام نقل کرده است. این مورد نیز به عنوان یک نقض به نظریه مطرح شده از سوی علماء شیعه وارد می‌شود. به چند مورد از روایاتی که عمر نقل کرده است، اشاره می‌نماییم.

عمر می‌گوید:

«لَقَدْ أُعْطِيَ عَلِيًّا بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلِيًّا ثَلَاثًا خَصَالٌ لَأَنَّ تَكُونَ لِي خَصْلَةُ مِنْهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْطِيَ حَمْرَ النَّعْمَ. قَيلَ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ : تَزَوَّجُهُ فَاطِمَةُ بُنْتُ رَسُولِ اللَّهِ عَلِيًّا وَسَكَنَاهُ الْمَسْجِدُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ وَسَكَنَاهُ يَحْلِّ لَهُ فِيهِ مَا يَحْلِّ لَهُ وَالرِّايةُ يَوْمُ خَيْرٍ»^(۱).

امیرالمؤمنین علیهم السلام دارای سه ویژگی بودند که داشتن یکی از آنها برای من بهتر است از دارا بودن تمام شترهای سرخ موی. از عمر پرسیدند آن سه ویژگی کدام اند؟ گفت: ازدواج با فاطمه دختر رسول الله علیهم السلام و سکونت در مسجد همراه با رسول الله علیهم السلام هر چه بر پیامبر علیهم السلام

۱- از منابع اهل سنت: مستدرک حاکم، جلد ۳ صفحه ۱۲۵، مناقب خوارزمی، صفحه ۲۶۱ و مجمع الزوائد، جلد ۹ صفحه ۱۲۰.

رو باشد بر امیر المؤمنین علیه السلام نیز روا می باشد و به دست گرفتن پرچم سپاهیان اسلام در روز خیبر.

ویژگی دوم اشاره به دستور پیامبر ﷺ دارد؛ زیرا رسول الله ﷺ دستور دادند
به جز من و امیرالمؤمنین علیهم السلام هر کس که خانه او دربی به سوی مسجد دارد باید
آن را بیندد^(۱). ویژگی سوم امیرالمؤمنین علیهم السلام در مورد جنگ خیر است. پس از
آنکه در روز اول و دوم ابو بکر و عمر نتواستند کاری از پیش ببرند و از یهودیان
شکست خوردند و فرار را بر قرار ترجیح دادند، رسول الله ﷺ فرمودند:
«لَا عَطِيَّةٌ هَذِهِ الزَّاِيَةُ غَدَأً رِجْلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدِيهِ يَحْبِبُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَحْبِبُهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ»^(۲).

فردا پرچم را به مردی می‌سپارم که خداوند پیروزی را در دست او قرار می‌دهد، خدا و رسولش [صلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ] را دوست می‌دارد و خدا و رسولش [صلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ] نیز او را دوست می‌دارند. که راوی آن عمر می‌باشد آمده است که رسول الله ﷺ به فرمودند:

«يا عليّ! لك سبع خصال لا يحاجّك فيها أحد يوم القيمة؛ أنت أول المؤمنين بالله إيماناً وأفاهم بعهد الله وأتوهم بأمر الله وأرأفهم بالرعاية وأقسمهم بالسوية وأعلمهم بالقضية وأعظمهم مزية يوم القيمة»^(٣).

- ١- از منابع اهل سنت: مسند احمد، جلد ٤ صفحه ٣٦٩، فتح الباری، جلد ٧ صفحه ١٢.
- ٢- از منابع اهل سنت: صحیح بخاری، جلد ٤ صفحه ٢٠، مسند احمد، جلد ٥ صفحه ٣٣٣ و مجمع الزوائد، جلد ٦ صفحه ١٥٠.
- ٣- از منابع اهل سنت: کنز العمال، جلد ١١ صفحه ٦١٧ و میزان الاعتدال، جلد ١ صفحه ٣١٣.

ای علی [علیّ] تو دارای هفت خصلت هستی و هیچ کس در روز
قیامت به خاطر آنها علیه تو حجّت نمی‌آورد و اعتراض نمی‌کند؛ تو
نخستین مؤمن به خداوند هستی، و وفادارترین آنها به عهد و پیمان با
خدا و ثابت قدم ترین آنها در دین خدا و مهریان ترین آنها با مردم و
عادل ترین آنها در تقسیم و مساوات با مردم و داناترین آنان به
قضاؤت و بالاترین آنان از لحاظ مقام و منزلت در روز قیامت.
عمر بارها و با بیانهای مختلف احتیاج مبرم خود را به امیرالمؤمنین [علیّ] اظهار
داشته است، به عنوان نمونه بارها گفته است:

«لولا على لهلك عمر»^(١).

اگر علی [علی اللہ] نبود عمر ہلاک می شد.

«أقضانا على»^(٢).

داناترین قاضی در میان ما علی [علیاً] می باشند.

«لَا أَبْقَانِي اللَّهُ بَعْدَكَ يَا عَلِيٌّ [أَبُو الْحَسْن] ^(٣).

ای علی (ابوالحسن) [علیه السلام] خداوند پس از شما مرا زنده نگه ندارد.

عمر ابن الخطاب شهادت می دهد که:

١- از منابع اهل سنت: شرح نهج البلاغه ابن ابي الحدید، جلد ۱ صفحه ۱۸، مناقب خوارزمی، صفحه ۸۱ ونظم درر السمعطین، صفحه ۱۳۰.

^٢- از منابع اهل سنت: استیعاب، جلد ٣ صفحه ٤١ و تاریخ مدینه دمشق، جلد ٢ صفحه ٣٢٥.

٣- از منابع اهل سنت: شرح نهج البلاغه ابن ابي الحدید، جلد ۱ صفحه ۸۱، مناقب خوارزمی، صفحه ۱۰۱، ارشاد الساری، جلد ۳ صفحه ۱۹۵.

«توفی النبی ﷺ و هو عنہ أی عن علی [علیہ السلام] راض»^(۱).

پیامبر ﷺ رحلت فرمودند، در حالی که از ایشان - علی ابن ابی طالب [علیہ السلام] - راضی بودند.

علت هنوعیت نشر تمام احادیث؟

با توجه به شواهدی که تاکنون بیان کردیم، روشن می‌شود که تنها انگیزه منع نشر، نقل و تدوین احادیث جلوگیری از گسترش و آگاهی مردم نسبت به فضایل اهل بیت [علیہ السلام] نمی‌باشد. علاوه بر تمام مطالب فوق می‌توان اضافه کرد که، نظر دانشمندان شیعه اخض از مدعّا است به این معنا که بنابر نظر آنان، خلفاء می‌باشند مانع نشر و تدوین احادیث مربوط به فضایل اهل بیت [علیہ السلام] باشند در حالیکه چنین نبود و سردمداران آن جریان خطرناک، از نقل و تدوین همه احادیث جلوگیری کردند. برخی از علماء، در صدد پاسخگویی برآمده و می‌گویند، چون خلفاء نمی‌توانستند به صورت علنی و صریح از نقل احادیث مربوط به فضایل امیرالمؤمنین [علیہ السلام] جلوگیری کنند، مجبور شدند از نقل و تدوین تمام روایات جلوگیری کنند، تا در این بین بتوانند، به هدف نهایی خود دست یابند.

عدم هدایا و پنهان کاری عمر؛

در نقد پاسخ فوق بیان می‌کنیم که در زمان خلیفه دوم، منع از نقل و

۱- از منابع اهل سنت: صحیح بخاری، جلد ۴ صفحه ۲۰۷ و فتح الباری، جلد ۷ صفحه ۵۸.

تدوین احادیث به صورتی جدی پیگیری می‌شد، و عمر با تمام تلاش خود از نقل هر روایتی جلوگیری می‌کرد. از طرف دیگر می‌دانیم که عمر فردی بسیار خشن و سنگدل بود و اهل مدارا و ملاطفت نبود. با توجه به روحیات عمر، اگر هدف از منع نقل احادیث جلوگیری از نشر فضایل اهل بیت علیهم السلام می‌بود، عمر بسیار جدی و بدون ملاحظه کاری، تنها از نقل آن دسته از احادیث جلوگیری می‌کرد و نقل و تدوین دیگر روایات را منع نمی‌کرد.

برای شناخت روحیات عمر، بررسی رفتار او با دختر گرامی رسول الله علیهم السلام نمونهٔ مناسبی است.

رفتار عمر با دختر گرامی پیامبر اکرم علیهم السلام نمونهٔ بسیار روشن سنگدلی و قساوت است. به نمونه‌هایی از رفتار عمر با حضرت زهرا علیهم السلام که در کتب معتبر اهل سنت ذکر شده است، اشاره می‌کنیم.

در مورد یکی از برخوردهای عمر با حضرت زهرا علیهم السلام اهل سنت نقل می‌کنند:

«فأقبل بقبس من نار على أن يضرم عليهم الدار فلقيته فاطمة ، فقالت : يا بن الخطاب ، أجيئت لتحرق دارنا ، قال : نعم »^(۱).

عمر به همراه شعله‌ای از آتش برای آتش زدن خانه [اهل بیت

۱- از منابع اهل سنت: العقد الفريد، جلد ۵ صفحه ۱۳ و الإمامة والسياسة، جلد ۱ صفحه ۳۰.

پیامبر ﷺ حركت کرد. در این میان حضرت فاطمه ؓ فرمودند: ای پسر خطاب! آیا آمده‌ای که خانه ما را به آتش بکشی؟ عمر گفت: آری.

در روایت دیگری اهل سنت نقل می‌کنند که عمر به حضرت فاطمه علیها السلام عرض کرد: «ما أحد أحب إلى أبيك منك وما ذلك بمانع إن أجتمع هؤلاء النفر عندك أن أمرتهم أن يحرقوا عليك الباب»^(۱).

شما [علیهم السلام] نزد پدرت [الله و ملائکته] محبوب ترین فرد بودی، و آن مانع نمی شود که من گروهی را جمع کنم و دستور بدhem که درب خانه شما را آتش زنند.

در روایت دیگری، سخن عمر این گونه نقل شده است.

«والذى نفس عمر بيده لتخريجُن أو لآخر قنها على من فيها . فقيل له : يا أبا حفص إنَّ فيها فاطمة ، فقال : وإنَ»^(٢) .

سوگند به آن که جان عمر در دست اوست، از خانه خارج می‌شوید یا
خانه را با تمام اهلش به آتش می‌کشانم. به او گفته شد: ای ابا حفص! [کنیه عمر] حضرت فاطمه [علیها السلام] در خانه حضور دارند، او گفت: هر چند که باشند.

در روایتی دیگر رفتار عمر این گونه گزارش شده است:
«فجاء عمر ومعه فتيلة فتلقته فاطمة على الباب ، فقالت فاطمة : يا ابن

^١- از منابع اهل سنت: کنز العمال، جلد ۳ صفحه ۱۴۰.

^٢- از منابع اهل سنت: الامامة والسياسة، جلد ١ صفحه ١٩.

**الخطاب أتراك محرقاً عليّ بأبي؟ قال : نعم و ذلك أقوى فيما جاء به
أبوك «^(۱).**

عمر با پارهای از آتش آمد حضرت فاطمه عليها السلام او رادر کنار درب خانه دید و فرمودند: ای پسر خطاب آمده‌ای که درب خانه ما را آتش بزنی؟ او گفت: آری و این برای محاکم کردن کار پدرت [فاطمه و سهیل] می‌باشد. با توجه به قساوت و سنگدلی عمر، نمی‌توان قائل به ملاحظه کاری عمر شد، در نتیجه آخرین توجیه و استدلالی که از طرف علما شیعه مطرح شده است، قابل قبول نمی‌باشد.

تحقیقی دیگر در مورد همنویی نقل احادیث دو گروه عمدۀ صحابه؛

نظر دیگری در مورد علت منع از نشر احادیث وجود دارد. این نظر با بیانی که مطرح می‌کنیم تاکنون قائلی نداشته است. برای تبیین نظر مورد قبول، بیان مقدمه‌ای کوتاه ضروری می‌باشد.

تأمل در تاریخ صدر اسلام نشان می‌دهد که در میان صحابه رسول الله صلی الله علیه و سلیمان دو گروه متمایز از یکدیگر وجود داشتند؛ گروهی، واقعاً مطیع، منقاد و تسليم محسن بودند و به احکام الهی و دستورات رسول الله صلی الله علیه و سلیمان گردن می‌نهادند و از آنها سربیچی نمی‌کردند. در میان صحابه، افراد فراوانی از این دسته بودند.

۱- از منابع اهل سنت: انساب الاشراف، جلد ۱ صفحه ۵۸۶.

اطاعت خدا و رسول الله ﷺ و پذيرفتن احکام الهی از نشانههای این افراد است. آنان همیشه آیات ذیل را در برابر دیدگان خویش داشتند.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَنْفَاقُكُمْ﴾^(۱).

ای کسانی که ایمان آورده اید! اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو الامر را.

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَى اللَّهَ وَيَتَّقَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾^(۲).

و هر کس خدا و پیامبرش را اطاعت کند و از خدا بترسد و از مخالفت فرمانش بپرهیزد، چنین کسانی همان پیروزمندان واقعی هستند.

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾^(۳).

هیچ مرد و زن با ایمانی حق ندارد هنگامی که خدا و پیامبرش امری را لازم بدانند، اختیاری در برابر فرمان خدا داشته باشد، و هر کس نافرمانی خدا و رسولش را کند، به گمراهی آشکاری گرفتار شده است.
 ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾^(۴).

آنچه را رسول خدا برای شما آورده بگیرید و از آنچه نهی کرده خود

۱- سوره نساء، آیه ۵۹.

۲- سوره نور، آیه ۵۲.

۳- سوره احزاب، آیه ۳۶.

۴- سوره حشر، آیه ۷.

داری نمایید، و از مخالفت خدا پیرهیزید که خداوند کیفرش شدید است.

اما در میان صحابه، گروه دیگری نیز بودند، که از فرمان وحی و دستورات

رسول الله ﷺ سرپیچی می‌کردند، و برای خود آراء و نظرات شخصی داشتند.

آنان برای خود و باورهایشان جایگاه خاصی قائل بودند. پیامبر ﷺ را همانند

دیگر انسانها می‌دانستند که گاهی اشتباه می‌کند و همه‌افعال رسول الله ﷺ را

صواب و درست نمی‌دانستند. آنها بر این باور بودند که رسول الله ﷺ گاهی

برخی از افراد را به نا حق و به اشتباه دشنام و نفرین می‌کنند^(۱). این دسته از

صحابه بر خلاف شیعیان، برای رسول الله ﷺ عظمت و عصمت قائل نبودند.

آنها در برابر رسول الله ﷺ می‌ایستادند و مراعات ادب و احترام نمی‌کردند.

خداوند متعال در رابطه با این افراد می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتُكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ

بِالْغُولِ كَجَهْرٍ بِعَضْكُمْ لِيَعْلَمْ أَنَّ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾^(۲).

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! صدای خود را فراتر از صدای پیامبر

نکنید، و در برابر او بلند سخن نگویید و داد و فریاد نزنید آن گونه که

بعضی از شما در برابر بعضی بلند صدا می‌کنند، مبادا اعمال شما نابود

گردد در حالی که نمی‌دانید.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا كُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَثَافَلْتُمْ إِلَى

۱- از منابع اهل سنت: صحیح مسلم، جلد ۸ صفحه ۲۴ و فتح الباری، جلد ۱۱ صفحه ۱۴۷.

۲- سوره حجرات، آیه ۲.

الْأَرْضِ أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعْتُمُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا قَلِيلٌ ﴿١﴾

ای کسانی که ایمان آورده اید! چرا هنگامی که به شما گفته می شود: به سوی جهاد در راه خدا حرکت کنید، بر زمین سنجینی می کنید و سستی به خرج می دهید؟ آیا به زندگی دنیا به جای آخرت راضی

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذِنُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ لَعَنْهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِمَّا﴾ (٢).

مہینا (۲)

آنها که خدا و پیامبر را آزار می‌دهند، خداوند آنان را ز رحمت خود در دنیا و آخرت دور ساخته، و برای آنها عذاب خوار کننده‌ای آماده کرده است.

این دسته از افراد با روش‌های مختلفی رسول الله ﷺ را اذیت می‌کردند، گاهی نافرمانی می‌کردند و به جنگ نمی‌رفتند، گاهی در مورد زنان رسول ﷺ سخن‌های ناشایستی بیان می‌کردند^(۳). خداوند متعال در باره آنان می‌فرماید:

*وَمَا كَانَ لِكُمْ أَنْ تُؤْذِنُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا

١- سورہ توبہ، آیہ ۳۸

۲- سورہ احزاب، آیہ ۵۷۔

^۳-برخی از آنان می خواستند پس از وفات رسول الله ﷺ با همسران ایشان ازدواج کنند. از منابع اهل سنت: فتح القدیر، جلد ۴ صفحه ۲۹۹ الدر المشور، جلد ۵ صفحه ۲۱۴.

إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا^(١).

و شما حق ندارید، رسول خدا را آزار دهید، و نه هرگز همسران او را
بعد از او به همسري خود درآورید که اين کار نزد خدا [جرمي] بزرگ
است!

در آيه‌اي خداوند سبحان به صراحت از آنان ياد مى‌کند و مى‌فرماید:
﴿وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذِنُونَ النَّبِيَّ﴾^(٢).

از آنها کسانی هستند که پیامبر را آزار مى‌دهند.

آيه فوق به روشنی بیان مى‌کند که گروهی از صحابه، حقیقت نبوت را در
نیافتند و یا نمى‌خواستند که آن را دریابند. آنان از پیامبر ﷺ مى‌خواستند که
احکام الهی را تغییر دهند. خداوند سبحان، در رابطه با درخواست آنان و پاسخ
پیامبر ﷺ مى‌فرماید:

﴿وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَئْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ
هَذَا أَوْ بِأَنَّهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعَ إِلَّا مَا يُوحَى
إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(٣).

و هنگامی که آيات روشن ما بر آنها خوانده مى‌شود، کسانی که ایمان
به لقای ما ندارند مى‌گویند: قرآنی غیر از این بیاور، یا آن را تبدیل
کن. بگو: من حق ندارم که از پیش خود آن را تغییر دهم، فقط از

۱- سوره احزاب، آيه ۵۳.

۲- سوره توبه، آيه ۶۱.

۳- سوره یونس، آيه ۱۵.

چیزی که بر من وحی می شود، پیروی می کنم، من اگر پروردگارم را نافرمانی کنم، از مجازات روز بزرگ (قیامت) می ترسم.

خداآوند متعال در رابطه با پیامبر ﷺ می فرماید:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾^(۱).

و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی گوید * آنچه می گوید چیزی جزوی که بر او نازل شده، نیست.

در آیه‌ای دیگر خداوند سبحان به رسول الله ﷺ دستور می دهد:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَا عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعَهَا وَلَا تَتَبَعَ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۲).

سپس تو رابر شریعت و آیین حقی قراردادیم، از آن پیروی کن و از هوسهای کسانی که آگاهی ندارند پیروی مکن.

در عصر رسول الله ﷺ روش و منش برخی از صحابه حقه بازی و نیرنگ بود^(۳)، آنان با نقاب ایمان چهره نفاق خود را پنهان کرده بودند. آنان چون

۱- سوره نجم، آیات ۴-۳.

۲- سوره جاثیه، آیه ۱۸.

۳- برخی از مردم به وسیله نیرنگ، حقه بازی و عوام فریبی، قدرت و مکتنی به دست می آورند و فکر می کنند عاقل اند و از خرد بالایی بهره مند می باشند، در حالی که آنان از عقل و خرد بهره ای نبرده اند و به حقه بازی و شیطنت، نام عقل نهاده اند، فردی از امام صادق علیه السلام می پرسد عقل چیست؟ امام علیه السلام در پاسخ می فرمایند: «ما عبد به الرحمن و اکتسب به الجنان»؛ بوسیله عقل خداوند عبادت [و شناخته] می شود و بهشت بدست می آید. سپس سائل از امام علیه السلام پرسید، آنچه معاویه داشت چه بود؟ امام علیه السلام فرمودند:

به خداوند ایمان نداشتند و بی تقوی بودند، دست به هر کاری می‌زدند تا به مقاصد

شیطانی خود دست یابند. امیرالمؤمنین علیهم السلام در مورد خود می‌فرمایند:

«لولا التّقى لكتَّأدھى العرب»^(۱).

اگر پرهیزگاری و تقوی نبود، از تمام اعراب زیرکتر بودم.

آنان بدون ترس و واهمه‌ای با احکام خداوند بازی می‌کردند: رسول الله ﷺ خطاب به آنان می‌فرمایند:

«أيٌّ تُلْعِبُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ»^(۲).

آیا با کتاب خداوند بازی می‌کنید در حالیکه من در میان شما هستم.

سرپیچی خالد بن ولید؛

بی شرمی برخی از صحابه به قدری بود، که در برابر فرمان صریح رسول الله ﷺ سرپیچی می‌کردند. به عنوان نمونه رسول الله ﷺ، خالد بن ولید را به سوی قبیله بنی جذیمه فرستادند، اما بر خلاف دستور رسول الله ﷺ و

→ « تلك النّكرا ! تلك الشّيطة وهي شبّهة بالعقل وليس بالعقل ». [معاویه عقل نداشت] بلکه حفّه بازی و شیطنت داشت که به عقل شبّه است اما عقل نیست. (کافی، جلد ۱ صفحه ۱۱) انسان عاقل، انسانی است که بتواند سعادت اخروی را تحصیل نماید و پیوند خود را با خالق مستحکم سازد، به کسی که بتواند از هر راهی قدرت و ثروت فراوان بیندوزد، عاقل نمی‌گویند.

۱- کافی، جلد ۸ صفحه ۲۴، از منابع اهل سنت، شرح نهج البلاغة ابن ابی الحدید، جلد ۱ صفحه ۲۸.

۲- از منابع اهل سنت: سنن نسایی، جلد ۶ صفحه ۱۴۲، کنز العمال، جلد ۱ صفحه ۱۷۵، صحيح مسلم، کتاب الایمان.

علیرغم ایمان آوردن افراد قبیله بنی جذیمه، خالد ابن ولید بسیاری از آنان را از دم تبع گذراند و آنان را غارت کرد. هنگامی که خبر جنایت، خالد ابن ولید به رسول

الله ﷺ رسید، فرمودند:

«اللّٰهُمَّ إِنِّي أَبْرُأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ»^(۱).

خداؤندا! از کاری که خالد انجام داد نزد تو بیزاری می‌جویم.

سپس رسول الله ﷺ برای جبران خسارت قبیله بنی جذیمه، امیرالمؤمنین علیهم السلام را نزد آنان فرستادند، تا آنان را راضی نمایند و حقوق و خون بھای کشته شدگان قبیله را پردازنند^(۲).

ابو بکر و عمر، تابع یا مخالف؟

اکنون که دو گروه عمده صحابه را شناختیم، مناسب است به این پرسش پاسخ دهیم که ابو بکر و عمر در کدام یک از این دو گروه جای می‌گیرند؟ آیا از گروه متعبدین و مطیعین بودند؟ یا از متمردین و مخالفین؟

برای پاسخ به این پرسش، روایتی را از کتب اهل سنت نقل می‌کنیم. تأمل در این روایت می‌تواند، بیانگر رفتار ابو بکر و عمر در قبال رسول الله ﷺ باشد.

«جاء أبو بكر إلى رسول الله ﷺ وقال : يا رسول الله ﷺ إِنِّي مرت بوادي كذا ، فِإِذَا رَجَلٌ حَسْنَ الْهَيَةِ مُتَخَشِّعٌ يَصْلِي فِيهِ ، فَقَالَ ﷺ : إِذْهَب

۱- از منابع اهل سنت: صحیح بخاری، جلد ۴ صفحه ۶۷ و مسند احمد، جلد ۲ صفحه ۱۵۱.

۲- از منابع اهل سنت: فتح الباری، جلد ۸ صفحه ۴۶، سبل الهدی والرشاد، جلد ۶ صفحه ۲۰۱ و البداية والنهاية، جلد ۴ صفحه ۳۵۸.

إِلَيْهِ فَاقْتُلَهُ ، فَذَهَبَ إِلَيْهِ أَبُوبَكْرٌ فَلَمَّا رَأَهُ يَصْلِي كَرْهًا أَنْ يَقْتَلَهُ فَرَجَعَ :

أَبُوبَكْرٌ خَدْمَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ شُرْفِيَابَ شَدَّ وَعَرَضَ كَرْدَ ، دَرَ

مَنْطَقَهَايِ مَرْدِي خَوْشَ سِيمَا وَفَرْوَتَنْ دَيْدَمَ كَهْ نَمَازَ مَيْ خَوَانَدَ ، رَسُولَ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ فَرْمَوْدَنَدَ : بَرَوَ وَأَوْ رَابَكَشَ . أَبُوبَكْرٌ رَفَتَ ، اَمَا چُونَ اوْ رَادَرَ

حَالَ خَوَانَدَنْ نَمَازَ دَيْدَ ، كَشْتَنَ اوْ رَامَرَى نَآپِسِنَدَ دَانَسَتَ وَبَازَگَشَتَ .

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ لَعْرَ : إِذْهَبْ فَاقْتُلَهُ ، فَرَآهُ يَصْلِي عَلَى تَلْكَ الْحَالَةِ فَرَجَعَ :

پَيَامِبَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ بِهِ عَمَرَ فَرْمَوْدَنَدَ : بَرَوَ وَأَوْ رَابَكَشَ . عَمَرَ نِيزَ چُونَ آنَ فَرَدَ

رَادَرَ حَالَ خَوَانَدَنْ نَمَازَ دَيْدَ اوْ رَانَكَشَتَ وَبَازَگَشَتَ .

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ : يَا عَلِيٌّ إِذْهَبْ إِلَيْهِ فَاقْتُلَهُ ، فَذَهَبَ عَلِيٌّ فَلَمْ يَرِهِ ، فَقَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ : إِنَّ هَذَا وَأَصْحَابَهِ يَقْرُؤُونَ الْقُرْآنَ لَا يَجَازِيُّهُمْ «^(۱)» .

سَپِسَ پَيَامِبَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ فَرْمَوْدَنَدَ : اَيْ عَلِيٌّ بَرَوَ وَأَوْ رَابَكَشَ ،

اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بَرَنَدَ رَفَنَدَ اَمَا اوْ رَانَدَيَدَنَدَ . پَيَامِبَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ فَرْمَوْدَنَدَ : اَيْنَ

فَرَدَ وَيَارَانَشَ قُرْآنَ مَيْ خَوَانَدَ اَمَا قُرْآنَ اَزَ سِينَهَ [تَرْقَوَهَ] آنَانَ بَالَاتَرَ

نَمَى رَوَدَ .

پَيَامِبَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ مَيْ دَانَسَتَنَدَ كَهْ اَيْنَدَهَ فَرَدَ نَمَازَ گَزارَ درَ آيَنَدَهَ بَهْ خَوارَجَ نَهْرَوَانَ
مَلْحَقَ مَيْ شَوَدَ وَبَرَ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بَرَنَدَ خَروَجَ مَيْ كَنَدَ بَهْ هَمَيْنَ دَلِيلَ فَرْمَوْدَنَدَ : آنَانَ
قُرْآنَ مَيْ خَوَانَدَ ، اَمَا آنَ رَادَرَ نَمَى كَنَنَدَ . اَزْ طَرَفَ دِيَگَرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ بَهْ هَيَّجَ

۱- از منابع اهل سنت: مسنند احمد، جلد ۳ صفحه ۱۵، مجمع الزوائد، جلد ۶ صفحه ۲۲۵، نیل الأولطار، جلد ۷ صفحه ۳۵۰.

وجه قصد قصاص پیش از جنایت نداشتند بلکه می‌خواستند با این دستور، ابوبکر و عمر به ذات خود بیشتر آگاه شوند و مسلمانان نیز بدانند که اطاعت و فرمانبرداری خلفاً چگونه و به چه اندازه بوده است.

نهونه‌هایی از سرپیچی‌های عمر؛

سرپیچی و نافرمانی‌های عمر، در کتب معتبر ثبت و ضبط شده است و کسی یارای توجیه و یا انکار آن را ندارد. در ماجرای صلح حدیبیه پیامبر ﷺ به سپاهیان خود دستور دادند که سرشان را بتراشند و از احرام خارج شوند اما گروهی به سر کردگی عمر از دستور پیامبر ﷺ سرپیچی کردند و پس از گفتگوهای فراوان مجبور به اطاعت شدند^(۱).

در رابطه با یکی دیگر از نافرمانی‌های عمر آمده است هنگامی که پیامبر ﷺ بر جنازه عبدالله بن ابی - از منافقین با سایقۀ مدینه - نماز خواندند و طلب استغفار کردند عمر بسیار خشمگین شد و به پیامبر ﷺ اعتراض کرد و عبای ایشان ﷺ را به نشانه ناراحتی کشید^(۲). یکی دیگر از موارد اعتراض عمر بر پیامبر ﷺ مربوط به جنگ بدر می‌شود. در آن جنگ مسلمانان عذّه‌ای را به اسارت می‌گیرند. در آن زمان چون وضعیت اقتصادی مسلمانان بسیار نابسامان بود پیامبر ﷺ دستور می‌دهند در قبال پرداخت فدیه (جزای نقدی) اسرا آزاد

۱- از منابع اهل سنت: البداية والنهاية، جلد ۴ صفحه ۱۹۱.

۲- از منابع اهل سنت: الدر المنشور، جلد ۳ صفحه ۴۷۳ و أسد الغابة، جلد ۳ صفحه ۱۹۷.

شوند. عمر در این مورد نیز به رسول الله ﷺ اعتراض کرد و خواستار قتل اسرا

شد^(۱).

اقدام خلفا برای تصاحب قدرت؛

به طور خلاصه از زمان ظهور اسلام، در میان صحابه دو گروه عمدۀ وجود داشتند؛ گروهی مطیع، منقاد و تسلیم محض اوامر و نواهی خدا و رسول الله ﷺ و گروه دیگر که در برابر خدا و رسول خدا ﷺ ایستادند و مخالفت کردند و برای رسیدن به قدرت و حکومت، بسیار حساب شده و مرموزانه حرکت خود را آغاز کردند. نخست نگذاشتند که رسول الله ﷺ در آستانه رحلت وصیت نامۀ خود را بنویسند^(۲). سپس بر خلاف نصّ صریح پیامبر ﷺ در سقیفه جمع شدند و خود را جانشین بر حق رسول الله ﷺ معرفی کردند^(۳). در هنگام مرگ ابو بکر، در وصیت نامه‌اش، نام عمر را بدون هماهنگی با ابو بکر اضافه کردند^(۴). عمر نیز در آستانه مرگ در وصیت نامۀ خود نام شش نفر را می‌نویسد^(۵) و به گونه‌ای شرایط را تنظیم می‌کند، که حتماً عثمان یا یکی از هم پیمانان او به

۱- تاریخ پیامبر اسلام، جلد ۴ صفحه ۹۱۵ از منابع اهل سنت: صحیح مسلم، جلد ۵ صفحه ۱۵۷ و مسنند احمد، جلد ۱ صفحه ۳۱.

۲- از منابع اهل سنت: صحیح بخاری، جلد ۱ صفحه ۳۷ و صحیح مسلم، جلد ۵ صفحه ۷۵.

۳- از منابع اهل سنت: المصنف أبي شيبة، جلد ۸ صفحه ۵۷۱، شرح نهج البلاغه ابن‌ابی الحدید، جلد ۲ صفحه ۳۷ و الكامل فی التاریخ، جلد ۲ صفحه ۳۲۵.

۴- از منابع اهل سنت: کنز العمال، جلد ۵ صفحه ۶۸۰ و تاریخ مدینة دمشق، جلد ۳۹ صفحه ۱۵۸.

۵- از منابع اهل سنت: الاستیعاب، جلد ۳ صفحه ۱۰۹۸۸ والوافي بالوفیات، جلد ۲۱ صفحه ۱۷۸.

خلافت بر سد و حق همچنان مكتوم بماند و به صاحب شن نرسد.

ناتوانی فکری و اقتصادی خلفاً و راه حل آنان؛

با هر نیرنگ و فربی که بود صحابه‌ای که در برابر قرآن و رسول خدا^{صلی الله علیه و سلیمان} ایستاده بودند و دائم تخلف و سریچه می‌کردند، حکومت را به دست گرفتند. اینان همانند دیگر صحابان قدرت برای تحکیم و استواری پایه‌های حکومت خود نیاز به دو منبع و پشتونه اساسی داشتند این دو منبع عبارتند از قدرت علمی و فرهنگی^(۱) و قدرت مادی.

در زمان حیات مبارک رسول الله^{صلی الله علیه و سلیمان} به طور طبیعی قدرت فکری و مادی در اختیار ایشان^{صلی الله علیه و سلیمان} بود. اما پس از رحلت رسول الله^{صلی الله علیه و سلیمان} صحابه‌ای که حکومت را به نا حق از آن خود کردند و آن را غصب نمودند باید در دو محور اساسی - علمی و مادی - به گونه‌ای عمل می‌کردند که تمام افراد جامعه در تأمین نیازهای فرهنگی و اقتصادی خود به حاکمان و قدرت مسلط وابسته باشند و هیچ قدرت علمی و اقتصادی در مقابل قدرت آنان تاب ایستادگی نداشته باشد. اگر در آن زمان شخصی به عنوان محور علمی شناخته می‌شد و محور نقل روایات رسول الله^{صلی الله علیه و سلیمان} معزّفی می‌گردید پایه‌های حکومت آنان متزلزل می‌شد؛ زیرا

۱- حکومتهاي ايدئولوژيك و يا مبتنى بردين بيشتر به قدرت علمي و فکري نياز دارند. جوانان و نسل معاصرى که امروزه تماسگر تفکرات مختلف و فرهنگهاي سياسى متفاوتى هستند باید توجه ویژه‌اي به بعد فکری و فرهنگی، حکومتها داشته باشند.

سقیفه نشینان، بهره علمی چندانی نداشتند و به تازگی به قدرت سیاسی دست یافته بودند در حالی که از نظر علمی و مالی هنوز ناتوان بودند.

در چین شرایطی اگر امیرالمؤمنین علیهم السلام به عنوان محور فکری و فرهنگی شناخته می‌شدند و از طرف دیگر، فدک نیز به عنوان پشتونه اقتصادی در دست اهل بیت پیامبر علیهم السلام باقی می‌ماند، پایه‌های حکومت و اقتدار علمی و مالی خلفای غاصب متزلزل تر می‌شد. لذا آنان از یک سو امیرالمؤمنین علیهم السلام را خانه نشین کردند و از سوی دیگر فدک را از دست صاحبان واقعی آن ربوتدند. این که می‌گویند ابوبکر راضی به باز گرداندن فدک شد و نوشته‌ای را نیز به حضرت فاطمه علیهم السلام داد، اما در بین راه عمر آگاه شد و آن نوشته را گرفت و پاره کرد، نقشه‌ای از پیش طراحی شده بود^(۱). آنان به هیچ وجه فدک را به حضرت فاطمه علیهم السلام باز نمی‌گردانند؛ زیرا باز پس دادن فدک برای آنان مساوی با از دست دادن حکومتی بود که از صدر اسلام برای تصاحب آن تلاش می‌کردند. عمر در رابطه با دیدن حضرت فاطمه علیهم السلام در کوچه و مقاومت در برابر باز گرداندن نامه ابوبکر می‌گوید:

«فصفقت صفة على خديها من ظاهر الخمار فانقطع قرطها وتناثرت إلى الأرض»^(۲).

ضربه شدیدی از روی چادر بر صورت حضرت زهرا علیهم السلام زدم به

۱- الغدیر، جلد ۷ صفحه ۱۹۴، از منابع اهل سنت بنگرید به: السیرة الحلبية، جلد ۲ صفحه ۴۵۸.

۲- بحار الانوار، جلد ۳۰ صفحه ۲۹۴.

صورتی که گوشواره ایشان پاره شد و بر زمین فرو افتاد.

عمر نه تنها در کوچه که بار دیگر در منزل نیز حضرت فاطمه علیہما السلام را مورد

ضرب قرار می دهد.

أخذت سوط قنفذ فضربت و قلت لخالد بن الوليد: أنت و رجالنا هلموا في

جمع الحطب»^(۱).

تازیانه را از قنفذ گرفتم و [به حضرت زهراء علیهما السلام] زدم و به خالد بن

ولید گفتم: تو به همراه مردانمان، هیزم گرد آورید.

انشاء الله عشق و محبت حضرت فاطمه علیهما السلام و خاندان او علیهم السلام تا آخرت در

دلهای ما و نسلهای ما باقی بماند.

«والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته»

۱-بحار الانوار، جلد ۳ صفحه ۲۹۳.

خودآزمایی؛

- ① بنابر نظر علمای شیعه، علت عمدۀ منع نقل احادیث چه بود؟
- ② نظر علمای شیعه را نقد کنید.
- ③ ابو موسی اشعری و سید مرتضی علیهم السلام در مورد عبدالله ابن مسعود چه نظری دارند؟
- ④ ابن مسعود در رابطه با تعداد جانشینان پیامبر صلوات الله علیه و سلام چه نظری دارد؟
- ⑤ ابو بکر شرط عبور از پل صراط را چه می‌داند؟
- ⑥ هفت ویژگی مهم امیرالمؤمنین علیه السلام را نام ببرید، راوی این حدیث چه کسی می‌باشد؟
- ⑦ رفتار عمر با حضرت فاطمه علیها السلام چگونه بود؟ این رفتار بیانگر چه روحیاتی می‌باشد؟
- ⑧ دو گروه عمدۀ صحابه رسول الله صلوات الله علیه و سلام دارای چه خصوصیاتی بودند؟
- ⑨ ابو بکر و عمر در کدام یک از دو دسته صحابه جای می‌گیرند؟
- ⑩ پیامبر صلوات الله علیه و سلام در مورد جنایت خالد ابن ولید با قبیله بنی جذیمه چه فرمودند؟
- ⑪ چند نمونه از سریپچی‌های عمر از فرمان رسول الله صلوات الله علیه و سلام را ذکر کنید.
- ⑫ منبع از نقل احادیث را با رویکرد در اختیار داشتن مرجعیت علمی دستگاه خلافت چگونه ارزیابی می‌کنید؟

در زمان حیات مبارک رسول الله ﷺ
به طور طبیعی قدرت فکری و مادی در اختیار
ایشان ﷺ بود. اما پس از رحلت رسول
الله ﷺ صحابه‌ای که حکومت را به ناحق
از آن خود کردند و آن را غصب نمودند باید در
دو محور اساسی - علمی و مادی - به گونه‌ای
عمل می‌کردند که تمام افراد جامعه در تأمین
نیازهای فرهنگی و اقتصادی خود به حاکمان
و قدرت مسلط وابسته باشند و هیچ قدرت
علمی و اقتصادی در مقابل قدرت آنان تاب
ایستادگی نداشته باشد.

(صفحه ۳۲ از همین جزو)

■ محل عرضه CD جلسات به سوی معرفت:

- ابتدای خیابان امام، جنب قائمیه، فروشگاه آوای مهر.
- شماره سیستم پیام کوتاه (SMS) ۳۰۰۰۷۲۲۷۰۸ می‌باشد.
- در صورت تمایل به دریافت پیام کوتاه جلسات، شماره تلفن همراه خود یا دوستانتان را با نام به سیستم ارسال کنید.

محل برگزاری جلسات:

کاشان: حسینیه مرحوم آیت الله یشربی

تلفن: ۴۴۴۹۹۳۳ - ۴۴۴۴۳۴۳ نمبر: ۴۴۵۲۷۷

پست الکترونیک: info@yasrebi.ir

www.yasrebi.ir